

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת החג			גיליון מספר	מוקדש לע"נ
בהעלותך	ירושלים 19:10	יבנה 19:27	מצפה רמון 19:19	ירושלים 20:28	יבנה 20:30	מצפה רמון 19:26
					51	הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

"רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר: אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לכך נוצרת" (אבות פרק ב' משנה ח'). פשט הדברים הוא שלא נתגאה גם אם למדנו הרבה תורה כי באמת לכך נוצרנו. במדרש שמואל מבואר שהכונה היא שלא לשמור את התורה רק לעצמך אלא להפיצה לאחרים שכן לכך נוצרנו לזכות אחרים. כל אחד מעם ישראל הוא נר כמו שכתוב: "נר ה' נשמת אדם" ומוטל עלינו להעלות את הנרות משמע לזכות את הרבים. לכן כתוב בפרשה "בהעלותך את הנרות" ולא "בהדליקך". שבת שלום מלאה באור התורה. אוהב אתכם! (-) (לרפואת יהודית בת שרה)

דבר בעיתו מה טוב – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.
ט"ו סיון: לה וַתִּהְיֶה עוֹד וַתִּלְדַּבּ בֵּן וַתֹּאמֶר הַפֶּעַם אוֹדָה אֶת יְהוָה עַל כֵּן קָרָאָה שְׁמוֹ יְהוֹדָה וַתַּעֲמֵד מִלְדָּת:

(רבינו בחיי שמות פרק א, פסוק ו)

(בראשית כט, לה)

[ח] יְהוֹדָה אֶתֶּה יוֹדוּב אֶחָיִךְ יִדְבּ בְּעַרְךָ אֵיבִיךְ וְשִׁתְמוּ לִבְּךָ בְּנֵי אֵיבִיךָ: ט גּוֹר אֶרֶיָּה יְהוֹדָה מִטְכָּךְ בְּנֵי עֲלִית פְּכַע כְּבִץ כְּאַרְיָה וְכָל־בֵּיָא מִי וְקִימְנוּ: י לא יָסוּר שְׁבֵט מִיְּהוֹדָה וּמִחֶקֶק מִבֵּין בְּגָלְיוֹ עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים: יא אֶסְרִי לִגְפָן כְּתִיב עִירָה עִירוֹ וְלִשְׁרָקָה בְּנֵי אֶתְנוּ כָּפֶס בֵּין לְבָשׁוֹ וּבָדָם עֲנָבִים כְּתִיב סוּתָה סוּתָה: יב חֲכָלִילִי עֵינַיִם מִן וְלִבִּי שְׁנִים מִסְּלָב:

(כנ"ל)

(בראשית מט, ח-יב)

ז וְזֹאת לִיהוֹדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוֹדָה וְאַל עֲמוֹ תִּבְיָאֲנוּ יְדִיו כִּב לֹ וְעֶזֶר מִצָּכִיו תִּהְיֶה: (דברים לג, ז)

(כנ"ל)

י"ז סיון: ד וַתִּנַּח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בִּשְׁבַעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרִי אֶרְכָּט:

(סדר עולם פרק ד)

(בראשית ח, ד)

עץ החיים – פירוש הסולם על הזוהר, פרשת במדבר דפ"ו קנ"ו ע"ב.

הַנוֹקְבָא, לֹאכִילַת בֶּשֶׂר, וְהִלָּא אֲנִי מַעוּלָה מִכָּל שָׂאֵר נְבִיאֵי הָעוֹלָם, כִּי כָל הַנְּבִיאִים נִתְנַבְּאוּ בִּפְתָּ, שֶׁהִיא הַנוֹקְבָא, וּמִשָּׁה חֲתַנְבָּא בְּזָה, שְׁחֹא ז"א, הַנִּקְרָא שְׁמַיִם. וְע"כ אָמַר וְאֵל אֲרָאָה בְּרַעְיָי, שֶׁנִּחְשַׁב לִמֵּת וּדְאִי לִרְדֹּת לַמַּדְרַגָּה תַּחְתּוֹנָה. כִּי הַיּוֹרֵד מִמַּדְרַגָּה לַמַּדְרַגָּה נִחְשַׁב לוֹ לְמִיתָה.

קמח) כִּדִּין וַיֹּאמֶר ה' אֵל וְגו': אֵל וַיֹּאמֶר ה' אֵל מִשָּׁה אֶסְפָּה לִי שְׁבָעִים אִישׁ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל, הָרִי הֵם לִתֵּת לָהֶם מֵאֵכֶל אַחֵר, שֶׁאֵינוֹ מִן הַשְּׁמַיִם, שֶׁהוּא מַדְרַגַּת מִשָּׁה. וְלֹא תִהְיֶה נִפְגָּם בַּמַּדְרַגָּה שֶׁלָּךְ. וְע"כ וַאֲצִלְתִּי מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְשִׁמְתִּי עֲלֵיהֶם. מִזֶּה הַטֶּעַם, הוּא מִשּׁוֹם שֶׁהֵם נִתְאַחֲדוּ בַּלְבָּנָה, שֶׁהִיא הַנוֹקְבָא, וְצִדִּיק הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא מַדְרַגַּת ז"א, וּמַדְרַגַּת מִשָּׁה, לְהַאֲרִיךְ לָהּ. וְע"כ וְשִׁמְתִּי עֲלֵיהֶם, כְּדִי שִׁיאִירוּ מִן הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא מַדְרַגַּת מִשָּׁה כְּאוֹר הַלְּבָנָה שֶׁהוּא מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וּמִשּׁוֹם זֶה מֵאֵכֶל זֶה, בֶּשֶׂר, לֹא בָא עַל יַד מִשָּׁה, אֲלֵא ע"י שְׁבָעִים אִישׁ, כְּדִי שֶׁלֹּא יוֹפְגָם. שֶׁלֹּא יוֹצֵר לִרְדֹּת מִמַּדְרַגָּתוֹ כִּנ"ל.

קמח) ת"ח מִשָּׁה אֶתְאַחֵד וְכו': בּוֹא וְרֹא, מִשָּׁה נִתְאַחֵד לְמַעְלָה, וְהִיא עוֹלָה בְּמֵה שֶׁלֹּא נִתְאַחֵד נְבִיא אַחֵר, וּבִשְׁעָה שֶׁאֵמַר לוֹ הַקִּבְיָה לְמִשָּׁה, הַנְּבִי מִמְסִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשְּׁמַיִם, שֶׁמֶח מִשָּׁה וַאֲמַר וְדָאִי עֵתָה, שְׁלִימוֹת הַזֶּה תִּהְיֶה נִמְצָאת בִּי, כִּי בּוֹכּוֹתִי נִמְצָא הַמֶּן לְיִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן שֶׁרֹאָה מִשָּׁה, שֶׁחֲזָרוּ לִרְדֹּת לַמַּדְרַגָּה אַחֶרֶת וּשְׁאָלוּ בֶּשֶׂר, וַאֲמַר, וּנְפַשְׁנוּ קֶצֶה בִּלְחֵם הַקְּלוּקֵל. אָמַר, אִם כֵּן הוּא, הָרִי מַדְרַגְתִּי הִיא פְּגוּמָה, שֶׁהִרִי בּוֹכּוֹתִי יֵאָכְלוּ יִשְׂרָאֵל מִן בַּמַּדְבָּר, הָרִי אֲנִי פְּגוּם וְאֶהְרֹן פְּגוּם וְנִחְשׁוֹן בֵּן עֲמִינַדָּב פְּגוּם כִּי אֶהְרֹן וְנִחְשׁוֹן. הִיוּ אַחֲזוּיִם בִּימֵין וְשִׁמְאֵל שֶׁל מִשָּׁה, (כִּמ"ש) בּוֹזֵהר וְאַתְחַנֵּן רִיט בְּרַע"מ בְּדִפּוּס יִשׁוּן).

קמח) וַאֲמַר וְאֵם כִּכָּה וְגו': לְפִיכָךְ אָמַר, וְאֵם כִּכָּה אֶת עוֹשֶׂה לִי הַרְגָנִי נָא הָרוּג, כִּי נִהְיִיתִי כְּנוֹקְבָא, וְהִיא מַלְכוּת, בְּהַמֵּאכֵל שֶׁלָּהּ. דְּהֵינּוּ בִּבְשָׁר שֶׁהֵם שׂוֹאֲלִים, וְאֲנִי יוֹרֵד מִן הַשְּׁמַיִם שֶׁהוּא מַדְרַגָּה עֲלִיוֹנָה דְּהֵינּוּ ז"א, עִי"ז שֶׁמֵּאֲסוּ בִּלְחֵם מִן הַשְּׁמַיִם, לִרְדֹּת לַמַּדְרַגַּת הַנוֹקְבָא, לֹאכִילַת בֶּשֶׂר, וְהִלָּא אֲנִי מַעוּלָה מִכָּל

קמט) זכאה חולקא דמשה וכו' : אשרי חלקו של משה, שהקב"ה רצה ביקרו, עליו כתוב, ישמח אביך ואמך וגו'. ישמח אביך זה הקב"ה, ואמך, זו היא כנסת ישראל, שהיא המלכות. ותגל יולדתך, זו אמו של משה שלמטה. הקב"ה אהב אותו יותר מכל נביאי העולם, שנבואתו היתה בלי אמצעי כלל, שכתוב, פה אל פה אדבר בו. והעמדנו בכמה מקומות.

קנ) ויצעק משה אל וגו' : ויצעק משה אל ה' לאמר אל נא רפא נא לה. כבר העמידהו. והוא סוד שם הקדוש של י"א

אותיות, דהיינו אותם י"א אותיות שיש בהמלות אל נא רפא נא לה. ולא רצה משה להתפלל יותר, משום שעל שלו לא רצה להטריח את המלך יותר, על כן רצה הקב"ה ביקרו של משה. ובכל מקום רוצה הקב"ה בכבודם של הצדיקים יותר משלו. ולעתיד לבא עתיד הקב"ה לתבוע עלבונם של ישראל מעמים עכו"ם ולשמח את ישראל בשמחת ציון. שכתוב, ובאו ורננו במרום ציון וגו'. ואז, ובא לציון גואל וגו'. ברוך ה' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "נבות היזרעאלי" (מלכים-א' פרקים כא-כב, נא)
מקבילה ל-בהעלותך על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. ליד היכלו של מי	ד. במקום שלקקו הכלבים את מה
היה כרם לנבות היזרעאלי	ילקו הכלבים את דמך
ב. כי הוא קרוב אצל מה	ה. מה אמר ה' לאחאב
על כן תנה לי את כרמך	"ואמר לאליהו "ודברת אליו
ג. מה ביקש לעשות מהכרם, אחאב	ו. מה עשיתי אחר כך
אם נבות יעביר אותו אליו	הגני מביא רעה עליך

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אליהו, בעל, גשם, דממה דקה, התקדירו עבים ורוח, ואין קול ואין ענה.
מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, לרפואת חיים דב בן ציפורה.

הודעות: חלוקה חינם של זוהר "חוק לישראל" על מנת שילמדו בהם.
לפרטים: 0545558679.

שבת שלום